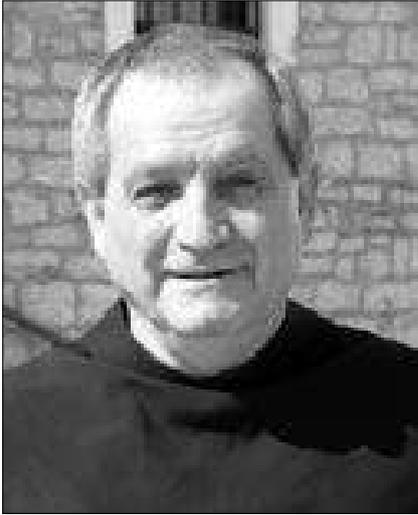

IN MEMORIAM

Prof. dr. sc. Jozi Vasilju

Dana 16. rujna 2007., u svojoj 64. godini života, preminuo je naš dragi profesor, kolega i prijatelj prof. dr. sc. Jozo Vasilj (1943.-2007.). Osnovnu školu završio je u Međugorju i Čitluku, srednju u Zadru i Dubrovniku, a bogosloviju u Sarajevu i Schwazu. Franjevački habit obukao je 1962., a za svećenika zaređen je 1969. godine. Doktorirao je iz sociologije godine 1980. na Gregorijani u Rimu disertacijom *La religione in una societa socialista*. Bio je profesor sociologije na Katoličkom bogoslovnom fakultetu (1981.-1987.) te na Filozofsko-teološkom institutu Družbe Isusove (1981.-1988.) u Zagrebu. Potom je 1988. godine izabran za provincijala Hercegovačke franjevačke provincije. Sljedeće godine otišao je u Kongo kao misionar. Od 1990. godine bio je profesor na Franjevačkoj teologiji Provincije sv. Benedikta Afričkoga u gradu Kolweziju gdje je bio i rektor. Godine 1998. postao je provincijalom spomenute provincije. Kada mu je 2000. godine istekao mandat, nije želio prihvatiti ponovni izbor za provincijala. Vratio se za rektora teologije. Uspio je Franjevačku teologiju u Kolweziju pripojiti središnjem franjevačkom učilištu Antonianumu u Rimu. Godine 2002. vratio se u Hercegovinu. Bio je profesor na Sveučilištu u Mostaru te meštar novaka od 2005. do 2007. godine.

Prof. dr. Šimun Musa,
bivši dekan Pedagoškoga fakulteta
Sveučilište u Mostaru
20. rujna 2007.

Riječ na komemorativnom skupu prof. dr. fra Jozi Vasilju

Poštovane gospođe i gospodo,
Drage kolegice i kolege,
Cijenjeni oci franjevci, svi nazočni svećenici i časne sestre,
Ucviljena rodbino pokojnog fra Joze,
Svima vam izražavam duboku sućut.

Dragi fra Jozo, kolega i prijatelju moj!

Sretan sam što sam Te sreo, dogovorio s Tobom posao na Fakultetu. Od tog susreta, zajedno radeći i družeći se, još više smo se upoznali, od kada ja i naše kolege iznimnošću Tvoje pojave ostadosmo začuđeni.

Unosio si blagdansku radost običnim danima, pouzdanje nastojanjima, iskrenost susretima, smisao pozdravu; produbljavao si povjerenje, učio nas strpljivosti, ljepoti jednostavnosti, sreći sebedarivanja videći u malom čovjeku bit svijeta.

Dirnuti Tvojom nesebičnosti i neobičnosti i mi ćemo, nadam se, progledati u Tvojim istini kako se o postupcima ne priča, nego se postupcima uči, djeluje, oplemenjuje. A znao si lijepo i tiho i zboriti, razgovarati, tješiti, liječiti, ozdravljivati, znao si oneobičavati, uspravljati čovjeka riječju, jer si govorio kao čovjek koji svoj put ne opravdava, nego u njega vjeruje.

Svojim si životom, napose franjevačkim poslanjem u altruističkom zanosu živo svjedočio humanistički kozmopolitizam, duboku mudrost, diplomatsku taktičnost, a istodobno čuvajući u sebi ljepotu jednostavnosti, začudnu skromnost, iskrenost i neposrednost do dječje bezazlenosti, antejski bio prikovan za ovaj kamen.

Fra Jozo, naš kolega, naš profesor, dobri brat fratar, bio je i ostat će dobri duh našega puta. Dobri čovjek, čitav čovjek, zapravo, reći će jedna umna glava:

“Čovjek, ni za dlaku manje, jer bi to značilo isto što i ne biti, ni za dlaku više, jer više od toga nema.”

Fra Jozo, po Tvom smo životu postali snažniji, po Tvom primjeru bogatiji, po Tebi smo darivani toplinom i blizinom; ostavi nam još, molimo Te, i blagost Tvog osmijeha – krajičak neba na zemlji.

Prof. dr. sc. Šimun Musa